

the local level, it is also about the ability of the community as a whole to ensure the normal development of social infrastructure. It is stated that the solution of such complex issues requires improvement of legal regulation of administrative and legal status and activities of all subjects of state social policy, unification of legislation governing the provision of social services, public authorities and local governments in this area. It is theoretically justified that success in these areas will depend on the ability of state institutions to make a clear, complete and comprehensive division of powers between central executive bodies and local governments in matters of social protection, social services and financing of social sectors.

Further reforms in the implementation of state social policy in the context of decentralization of power require: achieving a balance of centralization and decentralization of power on social security, employment, social services, protection of children's rights, etc. through mechanisms for balancing national and regional social policy; introduction of a unified methodology for the development of regional and local programs for the development of the social sphere and its financing; creation of the Roadmap with definition of algorithm of performance by local governments of own and delegated powers in the social sphere.

Keywords: *state social policy, decentralization, administrative and legal support, division of powers, public administration, social sphere.*

УДК 342.95

DOI: 10.31733/2078-3566-2022-2-141-146

Каріна ПІСОЦЬКА©

викладач

*(Дніпропетровський державний університет
внутрішніх справ, м. Дніпро, Україна)*

МЕТОД ПРИМУСУ В АДМІНІСТРАТИВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДРОЗДІЛІВ ЮВЕНАЛЬНОЇ ПРЕВЕНЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Розглянуто метод примусу в діяльності підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України. Здійснено аналіз наукових позицій вчених щодо визначення поняття адміністративного примусу та запропоновано власне визначення. Охарактеризовано специфічні ознаки адміністративного примусу в діяльності підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України.

Ключові слова: *адміністративний примус, заходи примусу, ювенальна превенція, підрозділи, поліція, класифікація.*

Постановка проблеми. На сьогодні кожна правова держава світу використовує примус як один із невід'ємних елементів у системі заходів управління, в тому числі і щодо неповнолітніх. Але це не відмінняє того, що в науковому середовищі є проблематика застосування адміністративного примусу в діяльності ювенального поліцейського у сфері забезпечення прав і свобод дитини. Частина науковців вважають цей метод недопустимим, адже здебільшого суб'єктом впливу є дитина, що буде характеризуватися як юридичне насильство щодо неповнолітнього. Інша частина наукової спільноти переконана – примус є допустимим і необхідним правовим знаряддям в забезпеченні правового порядку та захисті прав та інтересів громадян та дітей зокрема. В адміністративній діяльності підрозділів ювенальної превенції метод адміністративного примусу також є одним із важливих методів діяльності. Та водночас серед усіх методів у діяльності ювенального поліцейського примус є правовим інструментом, що належить до найбільш жорстких засобів впливу. Тому вивчення та аналіз методу примусу в адміністративній діяльності підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України є актуальним дослідницьким завданням, яке ми спробуємо вирішити в межах цієї наукової статті.

Аналіз публікацій, в яких започатковано вирішення цієї проблеми. Питанню застосування адміністративного примусу, зокрема і підрозділами Національної

© К. Пісоцька, 2022

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-9108-264>

pesoczka@karina77@ukr.net

поліції, присвятили свої праці такі вітчизняні науковці: В. Б. Авер'янов, О. М. Бандурка, Д. М. Бахрах, С. Безсмертний, Ю. Битяк, О. Ф. Кобзар, С. Ківалов, А. Комзюк, Т. Коломоєць, Р. В. Миронюк, Р. М. Опацький, М. І. Пелех, В. Шкарупа та ін. На сьогодні таке поняття, як «адміністративний примус» не зустрічається в жодному нормативно-правовому акті. Однак, як свідчить аналіз наукової літератури, незважаючи на велику кількість наукового доробку у сфері адміністративного примусу, з питання здійснення адміністративного примусу в адміністративній діяльності підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України зараз практично відсутні будь-які дослідження.

Мета статті полягає у визначенні поняття методу примусу в адміністративній діяльності підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України.

Виклад основного матеріалу. Адміністративний примус займає важливе місце в правозастосовній системі України, за допомогою його застосування реалізуються найважливіші правоохоронні функції органів поліції. Адміністративний примус є насамперед самостійним різновидом державного (правового) примусу. Правовий примус виявляється насамперед у різних формах відповідальності: кримінальній, адміністративній, дисциплінарній і майновій, які несуть громадяни, посадові і юридичні особи, що допустили правопорушення, а також у застосуванні уповноваженими державними органами та посадовими особами інших заходів примусового впливу щодо осіб, які добровільно не виконують вимоги правових норм [1, с. 34].

Слушно у своєму дослідженні зазначає А. М. Іваницький про те, що державна влада, а також уповноваженні суб'єкти органів державної влади здійснюють примус через норми права і вказаний примус є невід'ємною рисою права, головна умова права в будь-якій державі – це легітимне вчинення примусу з боку особи, спеціально уповноваженої на його застосування. Є цілком логічним висновок про те, що норми права є неможливим виконувати без спеціально уповноважених органів, які уповноваженні захищати дотримання таких норм права, в тому числі і шляхом застосування заходів примусу [2, с. 58].

За своєю соціально-правовою природою адміністративний примус є органічною складовою державного примусу [3, с. 338].

Найчастіше під примусом розуміють психологічний або фізичний вплив на певних осіб з метою спонукання, примушення їх виконувати правові норми [4, с. 193]. Звичайно ж, державний примус має бути заходом, як крайньої необхідності, що використовується уповноваженою особою в межах визначених законом.

Питанню класифікації заходів адміністративного примусу присвячено багато праць.

Пропонуємо надати визначення поняттю адміністративного примусу в діяльності підрозділів ювенальної превенції Національної поліції, що спочатку потребує вивчення вже наявних наукових позицій на предмет визначення поняття адміністративного примусу.

Наприклад, А. Поліщук зазначає, що адміністративний примус – це різновид державного примусу (окремий інститут адміністративного права), який за своєю суттю є втручанням у сферу правових інтересів правопорушника, інших суб'єктів права. Йому, як і державному примусу загалом, властиві характерні риси, сутність яких зводиться до використання державними органами способів примусового характеру з метою забезпечення належного поведіння людей [5, с. 55].

М. Пелех вважає, що адміністративний примус – це система засобів впливу (психологічного або фізичного) на поведінку та свідомість учасників суспільних відносин, який здійснюється уповноваженими особами органів державної влади на підставі правових норм з метою превенції вчинення адміністративних правопорушень, а також прискання їх вчинення та спонукання таких учасників суспільних відносин до правомірної поведінки [6, с. 75].

Погоджуємося з цією науковою позицією авторів, адже встановлюючи співвідношення між поняттям адміністративного та державного примусу, варто зазначити, що адміністративний примус є одним із видів державного примусу.

Цікавою є думка А. Комзюка, який вважає, що примус (вимушене насильство) є контрнасильством, право на яке державі делегувало суспільство, і тому зазначене явище має моральне і правове обґрунтування [7, с. 27–28].

На нашу думку, досить нестандартна позиція автора щодо визначення поняття, з

якою ми частково погоджуємося, та все ж таки науковцем не досить всебічно розкрито сутність адміністративного примусу, зокрема науковець не вказав об'єктів та суб'єктів адміністративного примусу, систему засобів або ж яким шляхом буде досягнуто це поняття.

С. Ківалов та Л. Біла зазначають, що адміністративний примус – це владне, здійснюване в односторонньому порядку і в передбачених правовими нормами випадках застосування від імені держави до суб'єктів правопорушень, по-перше, заходів попередження правопорушень, по-друге, запобіжних заходів щодо правопорушень, по-третє, заходів відповідальності за порушення нормативно-правових положень. [8, с. 27–28].

Частково погоджуємось з визначенням авторів, зокрема науковці вперше зазначають таку характерну особливість адміністративного примусу, як застосування в односторонньому порядку.

Питанням визначення поняття адміністративного примусу займалися багато інших вчених.

На думку О. Дручек, поняття адміністративного примусу треба визначити як застосування відповідними суб'єктами до осіб, які не перебувають в їх підпорядкуванні, незалежно від волі і бажання останніх, передбачених адміністративно-правовими нормами заходів впливу морального, майнового, особистісного (фізичного) та іншого характеру з метою охорони відповідних суспільних відносин шляхом попередження і припинення правопорушень, а також покарання за їх вчинення [9, с. 414].

Адміністративний примус – це застосування органами виконавчої влади та їх посадовими особами, а у випадках, зазначених у законі, – судами (суддями) або представниками громадськості, передбачених адміністративно-правовими нормами заходів впливу морального, майнового, особистісного та іншого характеру з метою запобігання і припинення правопорушень, притягнення винних до відповідальності [10, с. 135].

Існує позиція, яка прагне об'єднати вищезазначені наукові позиції.

Зокрема, Т. Коломоець вважає, що адміністративний примус – це особливий різновид державно-правового примусу, тобто визначені нормами адміністративного права способи офіційного фізичного або психологічного впливу уповноважених державних органів, а у деяких випадках і громадських організацій, на фізичних та юридичних осіб у вигляді особистих, майнових, організаційних обмежень їх прав, свобод та інтересів у випадках вчинення цими особами протиправних діянь (у сфері відносин публічного характеру) або в умовах надзвичайних обставин в межах окремого адміністративного провадження задля запобігання та припинення протиправних діянь, забезпечення провадження в справах про правопорушення, притягнення винних осіб до відповідальності, запобігання та локалізації наслідків надзвичайних ситуацій [11, с. 160].

Хочемо також зазначити, що безпосередньою метою застосування адміністративного примусу є превенція адміністративних правопорушень та припинення протиправної поведінки в момент її вчинення та опосередкованою метою – захист суспільних прав та інтересів всіх членів суспільства.

Що ж до визначення поняття адміністративного примусу у діяльності Національної поліції, зокрема в діяльності підрозділів ювенальної превенції серед наукових досліджень не багато вчених, які б займалися вивченням цього питання.

Б. Марченко, зазначає, що адміністративний примус (у діяльності правоохоронних органів) – це визначений нормами публічного права спосіб офіційного фізичного чи психологічного впливу посадових осіб правоохоронних органів на свідомість та поведінку фізичних і юридичних осіб, навіть усупереч їх волі та бажанню, у вигляді особистих, майнових, організаційних обмежень їх прав, свобод та інтересів, що здійснюється з метою охорони суспільних відносин, шляхом попередження і припинення правопорушень та притягнення винних до юридичної відповідальності [12, с. 12].

М. Пелех розуміє адміністративний примус у діяльності Національної поліції України як застосування уповноваженими особами підрозділів Національної поліції України до учасників суспільних правовідносин, які порушують адміністративно-правові приписи, заходів адміністративного впливу, що мають на меті забезпечення публічної безпеки та порядку в суспільних відносинах, охорону прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави, шляхом превенції та припинення правопорушень.

Щодо методу примусу в діяльності поліції щодо неповнолітнього, то О. Дручек зазначає, що метод примусу у діяльності НП України як суб'єкта забезпечення прав і

свобод дитини – це застосування передбачених законодавством заходів впливу на правопорушника з метою охорони суспільних відносин у зазначеній сфері [9, с. 146].

Важливим є розуміння того, що адміністративний примус, який застосовують підрозділи ювенальної превенції, здебільшого визначається тим, що основним об'єктом адміністративної діяльності підрозділу є неповнолітні, адже заходи примусу можуть застосовуватись як до дитини, що скоїла правопорушення, так і до інших, які вчинили правопорушення щодо дитини.

Як вже зазначалося раніше у дослідженнях, адміністративна діяльність підрозділів ювенальної превенції здійснюється за допомогою прямих та непрямих засобів впливу на волю об'єкта своєї діяльності в межах компетенції, що визначена законодавством. Такі засоби та прийоми впливу на об'єкта діяльності називають методами. Хочемо зазначити, що використання методів адміністративної діяльності підрозділами ювенальної превенції порівняно з іншими підрозділами, що здійснюють превентивну діяльність, є специфічною, адже об'єктом такого впливу є неповнолітня особа та її оточення [14, с. 126].

Отже, на основі аналізу наукових позицій можемо зробити висновок, що *метод адміністративного примусу в діяльності підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України – це застосування уповноваженими особами підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України, передбачених законодавством, заходів адміністративного впливу на правопорушника, з метою захисту прав та інтересів дитини, а також захисту суспільних інтересів та інтересів інших осіб від протиправних дій неповнолітніх осіб, шляхом превенції та припинення правопорушень.*

Для більш глибокого розуміння сутності адміністративного примусу розглянемо його ознаки.

Аналіз правових джерел та праць вчених дає нам підстави щодо виокремлення (визначення) таких ознак адміністративного примусу в діяльності підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України: 1. Заходи адміністративного примусу застосовуються тільки уповноваженими посадовими особами, які визначенні законодавством. 2. Застосовуючи заходи примусу, уповноважена посадова особа має переконати громадянина до виконання ним загальнообов'язкових правил поведінки або ж припинення чи покарання за вчинення протиправних дій. 3. Види, порядок застосування, строки застосування заходів адміністративного примусу визначаються нормативно-правовими актами [6]. 4. Однією з визначальних ознак адміністративного примусу є те, що заходи впливу застосовуються саме в примусовому порядку [13].

Висновки. На основі виконаного наукового дослідження розглянуто визначення поняття методу примусу в діяльності підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України. Дослідивши праці вчених, можемо зробити висновок, що метод адміністративного примусу в діяльності підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України – це застосування уповноваженими особами підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України, передбачених законодавством, заходів адміністративного впливу на правопорушника з метою захисту прав та інтересів дитини, а також захисту суспільних інтересів та інтересів інших осіб від протиправних дій неповнолітніх осіб шляхом превенції та припинення правопорушень.

Список використаних джерел

1. Безпалова О. І., Джафарова О. В., Князев С. М. Адміністративна діяльність поліції у питаннях та відповідях : навч. посіб. / за заг. ред. О. М. Бандурки. Харків : ХНУВС, 2017. 242 с.
2. Весельська Т. А. Адміністративне затримання за порушення порядку організації і проведення зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій: особливості оскарження в адміністративному судочинстві. *Вибори і демократія*. 2009. № 2 (20). С. 34–39.
3. Опацький Р. М. Ювенальна політика в Україні: адміністративно-правові засади формування та реалізації : монографія / за наук. ред. д-ра юрид. наук, професора Б. О. Логвиненка. Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2020. 457 с.
4. Колпаков В. К. Адміністративне право України : підруч. 2-е вид. Київ : Юрінком-Інтер, 2000. 752 с.
5. Поліщук А. О. Забезпечення прав людини при застосуванні заходів адміністративного примусу поліцією : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / НДІ Публічного права. Київ, 2017. 178 с.
6. Пелех М. І. Адміністративно-правові засади здійснення адміністративного примусу органами Національної поліції України : дис. ... канд. юрид. наук 12.00.07 / НДІ публічного права. Київ, 2021. 229 с.

7. Комзюк А. Т. Заходи адміністративного примусу в правоохоронній діяльності міліції: поняття, види та організаційно-правові питання реалізації : монограф. / за заг. ред. О. М. Бандурки. Харків : Вид-во Нац. ун-т внутр. справ, 2002. 345 с.
8. Ківалов С. В., Біла Л. Р. Адміністративне право України : навч.-метод. посіб. 3-є вид., перероб. і допов. Одеса, 2008. 394 с.
9. Дручек О. М. Адміністративно-правовий статус Національної поліції країни як суб'єкта забезпечення прав і свобод дитини : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / ОДУВС. Одеса, 2018. 254 с.
10. Ракша Н. С., Червоненко Г. О. Адміністративний примус у системі забезпечення права громадян на освіту як запорука національної безпеки України. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ*. Вип. 2 (1). 2012. С. 134–141.
11. Адміністративне право України : підручник. Вид. 2-е, змін. і допов. / за заг. ред. Т. О. Коломоєць. Київ : Істина, 2012. 528 с.
12. Максименко О. В. Окремі функції державних органів та установ з реалізації ювенальної політики в Україні. *Бюлетень з обміну досвідом роботи Управління видавничо-поліграфічної діяльності ГШ МВС України*. 2010. № 183. С. 67–72.
13. Джафарова О. В., Іванцов В. О. Проблеми класифікації заходів адміністративного примусу. *Актуальні проблеми державного управління*. 2007. № 1 (31). С. 59–67.
14. Пісоцька К. О. Методи адміністративної діяльності підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України. *KELM (Knowledge, Education, Law, Management)*. 2021. № 8(44). С. 14–18.

Надійшла до редакції 13.06.2022

References

1. Bezpalova, O. I., Dzharafarova, O. V., Knyazyev, S. M. (2017) Administratyvna diyal'nist' politsiyi u pytannuyakh ta vidpovidyakh [Administrative activity of the police in questions and answers] : navch. posib. / za zah. red. O. M. Bandurky. Kharkiv : KhNUVS, 242 p. [in Ukr.].
2. Vesel's'ka, T. A. (2009) Administratyvne zatrymannya za porushennya porjadku orhanizatsiyi i provedennya zboriv, mitynhiv, vulychnykh pokhodiv i demonstratsiy: osoblyvosti oskarzhennya v administratyvnomu sudochnystvi [Administrative detention for violation of the order of organizing and holding meetings, rallies, street marches and demonstrations: peculiarities of appeal in administrative proceedings]. *Vybory i demokratiya*. № 2 (20), pp. 34–39. [in Ukr.].
3. Opats'kyu, R. M. (2020) Yuvenal'na polityka v Ukraini: administratyvno-pravovi zasady formuvannya ta realizatsiyi [Juvenile policy in Ukraine: administrative and legal principles of formation and implementation] : monohrafiya / za nauk. red. d-ra yuryd. nauk, profesora B. O. Lohvynenka. Dnipro : Dniprop. derzh. un-t vnutr. sprav, 457p. [in Ukr.].
4. Kolpakov, V. K. (2000) Administratyvne pravo Ukrainy [Administrative law of Ukraine] : pidruch. 2-e vyd. Kyiv : Yurinkom-Inter, 752 p. [in Ukr.].
5. Polishchuk, A. O. (2017) Zabezpechennya prav lyudyny pry zastosuvanni zakhodiv administratyvnoho prymusu politsiyeyu [Ensuring human rights during the application of measures of administrative coercion by the police] : dys. ... kand. yuryd. nauk : 12.00.07 / NDI Publichnoho prava. Kyiv, 178 p. [in Ukr.].
6. Pelekh, M. I. (2021) Administratyvno-pravovi zasady zdiysnennya administratyvnoho prymusu orhanamy Natsional'noyi politsiyi Ukrainy [Administrative and legal principles of implementation of administrative coercion by the bodies of the National Police of Ukraine] : dys. ... kand. yuryd. nauk 12.00.07 / NDI publichnoho prava. Kyiv, 229 p. [in Ukr.].
7. Komzyuk, A. T. (2002) Zakhody administratyvnoho prymusu v pravoohoronniy diyal'nosti militsiyi: ponyattya, vydy ta orhanizatsiyno-pravovi pytannya realizatsiyi [Measures of administrative coercion in law enforcement activities of the militia: concepts, types and organizational and legal issues of implementation] : monohraf. / za zah. red. O. M. Bandurky. Kharkiv : Vyd-vo Nats. un-t vnutr. sprav, 345 p. [in Ukr.].
8. Kivalov, S. V., Bila, L. R. (2008) Administratyvne pravo Ukrainy [Administrative law of Ukraine] : navch.-metod. posib. 3-ye vyd., pererob. i dopov. Odessa, 394 p. [in Ukr.].
9. Druchek, O. M. (2018) Administratyvno-pravovyy status Natsional'noyi politsiyi krayiny yak sub'yekta zabezpechennya prav i svobod dytyny [Administrative and legal status of the National Police of the country as a subject of ensuring the rights and freedoms of the child] : dys. ... kand. yuryd. nauk : 12.00.07 / ODUVS. Odessa, 254 p. [in Ukr.].
10. Raksha, N. S., Chervonenko, H. O. (2012) Administratyvnyy prymus u systemi zabezpechennya prava hromadyan na osvitu yak zaporuka natsional'noyi bezpeky Ukrainy [Administrative coercion in the system of ensuring citizens' right to education as a guarantee of national security of Ukraine]. *Naukovyy visnyk L'vivs'koho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav*. Issue 2(1), pp. 134–141. [in Ukr.].
11. Administratyvne pravo Ukrainy [Administrative law of Ukraine] : pidruchnyk. Vyd. 2-e, zmin. i dopov. / za zah. red. T. O. Kolomoets'. Kyiv : Istyna, 2012. 528 p. [in Ukr.].
12. Maksymenko, O. V. (2010) Okremi funktsiyi derzhavnykh orhaniv ta ustanov z realizatsiyi yuvenal'noyi polityky v Ukraini. *Byuleten' z obminu dosvidom roboty Upravlinnya vydavnycho-polihrafichnoyi diyal'nosti HSH MVS Ukrainy*. № 183, pp. 67–72.

13. Dzhafarova, O. V., Ivantsov, V. O. (2007) Problemy klasyfikatsiyi zakhodiv administratyvnoho prymusu. *Aktual'ni problemy derzhavnoho upravlinnya*. № 1(31), pp. 59–67. [in Ukr.].

14. Pisots'ka, K. O. (2021) Metody administratyvnoyi diyal'nosti pidrozdiliv yuvenal'noyi preventsiyi Natsional'noyi politysiyi Ukrayiny. *KELM (Knowledge, Education, Law, Management)*. № 8(44), pp. 14–18. [in Ukr.].

ABSTRACT

Karina Pisotska. Method of forces in the administrative activity of juvenial prevention divisions of the National Police of Ukraine. The article considers the method of coercion in the activities of juvenile prevention units of the National Police of Ukraine.

The analysis of legal sources and works of scientists on the definition of administrative coercion and the author's definition of the method of administrative coercion in the activities of juvenile prevention units of the National Police of Ukraine as the use of authorized units of juvenile prevention units of the National Police of Ukraine, the rights and interests of the child, as well as the protection of public interests and the interests of others from the wrongful acts of minors, through the prevention and cessation of offenses.

The peculiarities of the method of coercion in the activities of juvenile prevention units of the National Police of Ukraine are revealed, such as: measures of administrative coercion are applied only by authorized officials, which are determined by law; by applying coercive measures, the authorized official must persuade the citizen to comply with the universally binding rules of conduct or to suspend or punish him for committing illegal acts; types, procedure of application, terms of application of measures of administrative coercion are determined by normative legal acts; one of the defining features of administrative coercion is that measures of influence are applied compulsorily.

It is emphasized that the immediate purpose of administrative coercion is the prevention of administrative offenses and the cessation of illegal behavior at the time of its commission and the indirect purpose – the protection of public rights and interests of all members of society.

It is determined that the administrative coercion used by juvenile prevention units is mostly determined by the fact that the main object of the unit's administrative activities are minors, as coercive measures can be applied to children who have committed offenses and to others who have committed offenses against children.

Keywords: *administrative coercion, coercive measures, juvenile prevention, units, police, classification.*

УДК 342.95

DOI: 10.31733/2078-3566-2022-2-146-150

Світлана РИЖКОВА[©]

викладач

(Дніпропетровський державний університет
внутрішніх справ, м. Дніпро, Україна)

ДО СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ ПРОТИДІЇ АДМІНІСТРАТИВНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ ІНОЗЕМЦІВ У ДІЯЛЬНОСТІ ДМС УКРАЇНИ

У статті розглянуто необхідність належного регулювання суспільних відносин у сфері міграції, у тому числі протидії нелегальній міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів. Найбільш вагомого значення тут набуває високоефективна діяльність Державної міграційної служби України (далі – ДМС) щодо протидії адміністративним правопорушенням іноземців в Україні, в тому числі в прикордонних регіонах, які є традиційно «привабливими» для іноземців.

Наголошено, що ДМС України є головним суб'єктом протидії адміністративним правопорушенням саме іноземців, як особливої категорії суб'єктів в Україні. В подоланні відповідних негативних явищ йому сприяють інші органи публічної адміністрації (державні органи, органи місцевого самоврядування та представницькі органи).

Надано увагу питанням визначення сутності протидії адміністративним правопорушенням іноземців в діяльності ДМС України.

© С. Рижкова, 2022

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-7549-7654>

revord@gmail.com